COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.7.2020
COM(2020) 295 final

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Comitetului pentru comerț instituit prin Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte, în ceea ce privește modificarea anumitor dispoziții din protocolul II privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului pentru comerț instituit prin Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”), cu privire la adoptarea preconizată a deciziei de modificare a anumitor dispoziții din protocolul II la acord.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Acordul de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte

Acordul de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”) urmărește (a) să permită statelor din Pacific să beneficieze de un acces îmbunătățit pe piață oferit de Uniunea Europeană (denumită în continuare „UE”); (b) să promoveze dezvoltarea economică durabilă și integrarea treptată a statelor din Pacific în economia mondială; (c) să stabilească zone de liber schimb între Uniunea Europeană și statele din Pacific pe baza unui interes comun, prin intermediul liberalizării progresive a comerțului cu respectarea normelor aplicabile ale OMC și a principiului asimetriei, ținând seama de necesitățile specifice și de constrângerile în materie de capacitate ale statelor din Pacific în ceea ce privește nivelurile și calendarul angajamentelor; (d) să instituie proceduri adecvate de soluționare a litigiilor; și (e) să instituie mecanismele instituționale adecvate.

La 13 iulie 2009, UE a semnat acordul[1], care este aplicat cu titlu provizoriu de Papua-Noua Guinee și de Republica Fiji de la 20 decembrie 2009 și, respectiv, de la 28 iulie 2014. În urma aderărilor acestora, Statul Independent Samoa și Insulele Solomon aplică, de asemenea, acordul, cu titlu provizoriu, începând de la 31 decembrie 2018 și, respectiv, de la 17 mai 2020.

2.2. Comitetul pentru comerț

Comitetul pentru comerț este un organism instituit în conformitate cu articolul 68 din acord. El este compus din reprezentanți ai UE și ai statelor din Pacific (Papua Noua Guinee, Fiji, Samoa și Insulele Solomon). Comitetul își adoptă regulamentul de procedură și este coprezidat de un reprezentant al UE și de un reprezentant al statelor din Pacific.

Comitetul pentru comerț se ocupă de toate aspectele necesare pentru punerea în aplicare a acordului, inclusiv de cooperarea pentru dezvoltare. În îndeplinirea funcțiilor sale, Comitetul pentru comerț poate (a) să stabilească și să supravegheze orice comitete și organisme speciale necesare pentru punerea în aplicare a acordului, (b) să se întrunească în orice moment convenit de către părți, (c) să analizeze orice aspecte prevăzute în acord și să ia măsurile adecvate în exercitarea funcțiilor sale și (d) să ia decizii sau să formuleze recomandări în cazurile prevăzute în acord.

Comitetul pentru comerț deleagă comitetelor speciale puteri specifice de punere în aplicare a deciziilor, astfel cum se prevede în dispozițiile relevante ale acordului, în special comitetului special pentru cooperare vamală și reguli de origine.

[1] Decizia 2009/729/CE a Consiliului din 13 iulie 2009 privind semnarea și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului interimar de parteneriat între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (JO L 272, 16.10.2009, p. 1)

2.3. **Actul avut în vedere de Comitetul pentru comerț**

În *septembrie 2020*, în cadrul celei de-a opta reuniuni a Comitetului pentru comerț, acesta urmează să adopte o decizie cu privire la modificarea anumitor dispoziții din protocolul II privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă (denumită în continuare „actul avut în vedere”).

Scopul actului avut în vedere este

– de a actualiza dispozițiile privind regulile de origine conform celor mai recente evoluții și de a le oferi operatorilor economici reguli de origine simplificate și mai flexibile prin adoptarea următoarelor modificări:

  (a) eliminarea următoarelor dispoziții, care nu mai sunt relevante:

    – articolul 3 alineatul (7): nu mai este relevant să se precizeze că cumulul a început să se aplice după 1 ianuarie 2010 și 1 octombrie 2015;

    – articolul 4 bis și anexa VIII A nu mai sunt relevante, deoarece nu a fost identificată nicio țară în curs de dezvoltare învecinată;

    – articolul 4 alineatul (8) a doua teză și anexa XII: nu mai este relevant să se menționeze produsele originare din Africa de Sud pentru care cumulul a început să se aplice după 31 decembrie 2009.

  (b) uniformizarea titlului articolului 7 cu titlul din cuprins;

  (c) introducerea unui nou articol 12 intitulat „Separare contabilă” în titlul II, pentru a le permite operatorilor economici să își reducă costurile prin utilizarea acestei metode de gestionare a stocurilor;

  (d) eliminarea articolului 13 din titlul III și înlocuirea lui cu un nou articol 14 intitulat „Nemodificare”, pentru a le permite operatorilor economici să dispună de mai multă flexibilitate în ceea ce privește documentele justificative care trebuie furnizate autorităților vamale din țara importatoare atunci când transbordarea sau antrepozitarea vamală a mărfurilor originare are loc într-o țară terță;

  (e) eliminarea articolului 14 intitulat „Expoziții” și a articolului 38 intitulat „Zone libere”, care nu mai sunt necesare după introducerea dispoziției privind „nemodificarea”;

  (f) modificarea articolului 15 din titlul IV pentru a le permite operatorilor economici să dispună de mai multă flexibilitate în ceea ce privește respectarea cerințelor privind dovezile de origine;

  (g) includerea unui nou articol 39 care să rezume funcțiile și responsabilitățile Comitetului special pentru cooperare vamală și reguli de origine, menționate în diferite dispoziții ale protocolului II, și actualizarea în consecință a articolului 41.

– de a actualiza anexa II la protocolul II la acord pentru a o alinia la versiunea din 2017 a nomenclaturii SA.

Anexa II la protocolul II se bazează pe versiunea din 2007 a nomenclaturii Sistemului Armonizat (SA) anexată la Convenția internațională privind Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor al Organizației Mondiale a Vămilor (OMV). OMV a emis o nouă nomenclatură SA 2017, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2017. Cu toate acestea, situația actuală în ceea ce privește regulile de origine ar trebui să fie

menținută, întrucât modificările aduse nomenclaturii SA nu ar trebui să afecteze regula de origine aplicabilă unui anumit produs.

– de a modifica textul anexei IV la protocolul II la acord pentru a include versiunea în limba croată a declarației pe factură.

  Tratatul privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană a fost semnat la 9 decembrie 2011 și se aplică din 1 iulie 2013. Acordul se aplică, pe de o parte, teritoriilor în care se aplică Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile prevăzute în respectivul tratat și, pe de altă parte, teritoriilor statelor din Pacific semnatare.

– de a actualiza lista TTPM din anexa VIII la protocolul II la acord pentru a o alinia cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

  Anexa VIII la protocolul II la acord enumeră țările și teritoriile de peste mări (TTPM) ale Uniunii Europene. Statutul unora dintre teritorii s-a modificat recent: Saint Barthélemy (FR) și Bermuda (UK) au devenit TTPM asociate la Uniune la 1 ianuarie 2012 și, respectiv, la 1 ianuarie 2014, iar Mayotte (FR) a devenit regiune ultraperiferică (RUP) a Uniunii la 1 ianuarie 2014.

– ca urmare a aderării Samoa și a Insulelor Solomon la acord, de a elimina ambele state din mențiunea „Alte state ACP” din anexa X la protocolul II.

Având în vedere numeroasele modificări care urmează să fie aduse protocolului II la acord și anexelor la acest protocol, în scopul clarității, protocolul va fi înlocuit în întregime.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Protocolul II privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă a fost încheiat în 2009. Anumite dispoziții din versiunea inițială a protocolului II nu reflectă cele mai recente evoluții în materie de reguli de origine, ceea ce creează obstacole în calea valorificării beneficiilor ce decurg din tratamentul preferențial prevăzut în acord.

Modificările propuse vor simplifica cerințele și procedurile legate de regulile de origine și vor oferi mai multă flexibilitate în scopul îndeplinirii acestora. De exemplu:

- separarea contabilă va permite operatorilor economici să își reducă costurile de gestionare a stocurilor;
- operatorii economici vor dispune de mai multă flexibilitate în ceea ce privește dovezile care trebuie furnizate autorităților vamale din țara importatoare atunci când transbordarea sau antrepozitarea vamală a mărfurilor originare are loc într-o țară terță;
- posibilitatea ca un exportator înregistrat să utilizeze exclusiv o declarație pe factură ca dovadă de origine valabilă va simplifica procedurile de origine și va reduce costurile administrative legate de eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR.1, ceea ce va permite operatorilor să beneficieze pe deplin de tratamentul tarifar preferențial care poate avea un impact pozitiv asupra comerțului.

Prin urmare, această simplificare va facilita comerțul și va consolida dezvoltarea economică în regiunea Pacificului, permițând operatorilor economici să beneficieze pe deplin de tratamentul preferențial în temeiul acordului interimar de parteneriat economic.

Modificările vor simplifica cerințele și procedurile legate de regulile de origine și vor oferi mai multă flexibilitate în scopul îndeplinirii acestora. Această simplificare va facilita comerțul și va optimiza utilizarea tratamentului preferențial pentru operatorii economici. În plus, modificările propuse vor încuraja integrarea regională și dezvoltarea economică a statelor din Pacific prin faptul că le oferă operatorilor mai multe oportunități pentru a respecta regulile de origine.

Este necesar să se aducă modificări (pozițiilor și descrierilor aferente) produselor menționate în anexa II la protocolul II la acord, pentru a le alinia la actualizările nomenclaturii SA efectuate de OMV (edițiile 2012 și 2017) și pentru a menține coerența descrierii și clasificării SA a produselor cu sistemul armonizat.

Anexa VIII la protocolul II la acord conține lista țărilor și teritoriilor de peste mări ale UE. În sensul protocolului II, „țări și teritorii de peste mări” înseamnă țările și teritoriile menționate în partea a patra din Tratatul de instituire a Comunității Europene. Lista ar trebui actualizată pentru a se ține seama de modificarea recentă a statutului unora dintre țările și teritoriile de peste mări.

Ar trebui remarcat faptul că Decizia (UE) 2019/2143 a Consiliului din 11 noiembrie 2019 a stabilit deja poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Comitetului pentru comerț instituit prin Acordul dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte, în ceea ce privește modificarea anexelor II și VIII la protocolul II la acord (JO UE L 331, 20.12.2019, p. 1). Din motive de claritate, poziția este reformată (nemodificată) în prezenta inițiativă.

Decizia propusă îndeplinește obligațiile care îi revin UE în temeiul dispozițiilor din acord.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „*a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului*.”

Noțiunea de „*acte cu efecte juridice*” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. De asemenea, sunt incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „*au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii*”[2].

4.1.2. Aplicarea la cazul în speță

Actul pe care Comitetul pentru comerț este invitat să îl adopte constituie un act cu efecte juridice și va fi obligatoriu în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolele 8, 68 și 78 din acord.

[2] Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

Actul avut în vedere nu completează și nu modifică cadrul instituțional al acordului.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziilor propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde, în primul rând, de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur temei juridic material, respectiv cel impus de obiectivul sau de elementul principal sau predominant.

4.2.2. Aplicarea la cazul în speță

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica comercială comună.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse trebuie să fie articolul 207 alineatul (4) primul paragraf din TFUE.

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 207, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.4. Publicarea actului avut în vedere

Întrucât actul Comitetului pentru comerț va modifica Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte, este oportun să fie publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* după adoptarea sa.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Comitetului pentru comerț instituit prin Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte, în ceea ce privește modificarea anumitor dispoziții din protocolul II privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Acordul interimar de parteneriat dintre Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte[1] (denumit în continuare „acordul”), care stabilește un cadru pentru un acord de parteneriat economic, este aplicat cu titlu provizoriu de Papua-Noua Guinee și de Republica Insulelor Fiji de la 20 decembrie 2009 și, respectiv, 28 iulie 2014. În urma aderărilor acestora, Statul Independent Samoa și Insulele Solomon aplică, de asemenea, acordul, cu titlu provizoriu, începând de la 31 decembrie 2018 și, respectiv, de la 17 mai 2020.

(2) În temeiul articolelor 13 și 68 din acord și al articolului 41 din protocolul II la acord, Comitetul pentru comerț al APE poate adopta modificări ale dispozițiilor din protocolul II la acord.

(3) În cadrul celei de-a opta reuniuni a Comitetului pentru comerț din *septembrie 2020*, acesta urmează să adopte o decizie de modificare a anumitor dispoziții din protocolul II privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă.

(4) Este necesar să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii, în cadrul Comitetului pentru comerț, întrucât decizia avută în vedere are caracter obligatoriu pentru Uniune.

(5) Este necesară modificarea anumitor dispoziții din protocolul II privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, încheiat în 2009, în vederea actualizării regulilor de origine cu cele mai recente evoluții privind regulile de origine, pentru a oferi reguli de origine mai flexibile și mai simple, cu scopul de a facilita activitatea comercială pentru operatorii economici și de a optimiza rata de utilizare a tratamentului preferențial.

(6) Este necesar să se aducă modificări (pozițiilor și descrierilor aferente) produselor menționate în anexa II la protocolul II la acord, pentru a le alinia la actualizările

[1] Decizia 2009/729/CE a Consiliului din 13 iulie 2009 privind semnarea și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului interimar de parteneriat între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și statele din Pacific, pe de altă parte (JO L 272, 16.10.2009, p. 1)

nomenclaturii SA efectuate de OMV (ediţiile 2012 şi 2017) şi pentru a menţine coerenţa descrierii şi clasificării SA a produselor cu sistemul armonizat.

(7) Tratatul privind aderarea Republicii Croaţia la Uniunea Europeană a fost semnat la 9 decembrie 2011 şi se aplică din 1 iulie 2013. Acordul se aplică, pe de o parte, teritoriilor în care se aplică Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene şi în condiţiile prevăzute în respectivul tratat şi, pe de altă parte, teritoriilor statelor din Pacific semnatare. Textul anexei IV la protocolul II la acord trebuie modificat în consecinţă, pentru a include versiunea în limba croată a declaraţiei pe factură.

(8) Anexa VIII la protocolul II la acord conţine lista ţărilor şi teritoriilor de peste mări ale UE. În sensul protocolului, „ţări şi teritorii de peste mări” înseamnă ţările şi teritoriile menţionate în partea a patra din Tratatul de instituire a Comunităţii Europene. Lista ar trebui actualizată pentru a se ţine seama de modificarea recentă a statutului unora dintre ţările şi teritoriile de peste mări.

(9) Ca urmare a aderării Samoa şi a Insulelor Solomon la acord, ambele state trebuie eliminate din menţiunea „Alte state ACP” din anexa X la Protocolul II,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziţia care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de-a opta reuniuni a Comitetului pentru comerţ se întemeiază pe proiectul de act al Comitetului pentru comerţ, anexat la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu
Preşedintele